



ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Αθήνα, 25 Φεβρουαρίου 2018

Αριθμ. Πρωτ.: 204

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

ΟΤΑΝ ΞΕΜΕΝΟΥΝ ΑΠΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ...

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΟΥΝ ΤΗΝ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ...!!!

Η ένδεια επιχειρημάτων και η αδυναμία να δοθούν απαντήσεις όχι τόσο στους εργαζόμενους των Δημοτικών Παιδικών Σταθμών αλλά ιδιαίτερα στους γονείς που την επόμενη ημέρα θα βρεθούν σε αδυναμία να αντιμετωπίσουν την σκληρή καθημερινότητα, αφού «υποχρεωτικά» θα στερηθούν τις παροχές που σήμερα θεωρούν δεδομένες, επιστρατεύουν την παραπληροφόρηση, την συκοφαντία και τον αποπροσανατολισμό.

Τόσο η Δ.Ο.Ε. όσο ο Υπουργός Παιδείας κ. Κώστας Γαβρόγλου και οι εντεταλμένοι κονδυλοφόροι τους «αναρωτιούνται» ποια ήταν η θέση της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. το 2007 σχετικά με την Προσχολική Αγωγή. Αναρωτήθηκε ο ίδιος ο Υπουργός κ. Κώστας Γαβρόγλου επικαλούμενος το «Δελτίου Τύπου» που έδωσε στην δημοσιότητα η Δ.Ο.Ε., αν αλλάξαμε θέση από το 2007;

Η πρώτη απάντηση στον Υπουργό Παιδείας κ. Κώστα Γαβρόγλου είναι πως είναι παράδοξο να απορεί εκείνος που τα τελευταία δυο (2) χρόνια άλλαξε «πολιτική κοσμοθεωρία» και από το «...θα διαγράψω τα Μνημόνια με ένα άρθρο» και «...η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν είναι φετίχ» σήμερα εφαρμόζει τις σκληρότερες μνημονιακές πολιτικές με ζήλο και θέρμη.

Και εάν ο Υπουργός Παιδείας κ. Κώστας Γαβρόγλου και η Δ.Ο.Ε. επιθυμούν έναν διάλογο στην βάση των θέσεων που εκφράζαμε από τότε θα είμαστε πρόθυμοι να συμμετάσχουμε. Όχι όμως με εκβιασμούς και μικροπολιτικές σκοπιμότητες στο πλαίσιο ενός προσχηματικού διαλόγου που θα ξεκινήσει μετά την ψήφιση των σχετικών διατάξεων όπως από κοινού μεθοδεύουν. Δεχόμαστε τον διάλογο, όχι όμως τον εμπαιγμό και την κοροϊδία.

Οι θέσεις της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. αποφασίζονται και καθορίζονται στα Συνέδρια της Ομοσπονδίας και λαμβάνουν υπόψη το πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον αλλά και τις ανάγκες τόσο της κοινωνίας όσο και των εργαζομένων.

Η 14χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση δεν είναι ούτε τίτλος τραγουδιού ούτε σύνθημα στον τοίχο. Είναι σύνθετη και πολυδιάστατη «πολιτική» που απαιτεί προετοιμασία, διασφαλισμένες προϋποθέσεις και προδιαγραφές. Σε διαφορετική περίπτωση (όπως σήμερα) θα οδηγήσει σε εκ διαμέτρου αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που δήθεν επιδιώκει.

Αλήθεια έκανε ποτέ κανείς 40 και 50 ημέρες απεργία για την ουσιαστική προάσπιση της Δημόσιας και Δωρεάν Παιδείας και ποιο είναι σήμερα το αποτέλεσμα πέρα από συνθήματα και «τσιτάτα» για τους τίτλους των εφημερίδων και των... ιστοσελίδων; Το ότι σήμερα το μεγαλύτερο «κονδύλι» στο πλαίσιο του οικογενειακού προϋπολογισμού αφορά στην μόρφωση και στην εκπαίδευση των παιδιών, στην δήθεν «Δωρεάν και Δημόσια» Παιδεία ποιος το αμφισβητεί; Ξεπερνώντας σε πολλές περιπτώσεις ακόμη και εκείνο της σίτισης!!!

Το 2007 αντιδράσαμε στην πρόθεση της τότε κυβέρνησης να δημιουργήσει ξεχωριστά Τμήματα Νηπίων στους Ιδιωτικούς Παιδικούς Σταθμούς αλλά και στους Δημοτικούς Παιδικούς Σταθμούς πάντα όμως στο πλαίσιο της Ενιαίας Προσχολικής Αγωγής για παιδιά 0-6 ετών. Πάγιο και διαχρονικό αίτημα της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. ήταν το ενιαίο Εκπαιδευτικό και Παιδαγωγικό Πρόγραμμα με τον έλεγχο και την επίβλεψη του Υπουργείου Παιδείας και με ενιαίο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των Σχολών Νηπιαγωγών και Παιδαγωγών Προσχολικής Αγωγής. Θέσεις που ψήφιζαν τότε όλες οι συνδικαλιστικές παρατάξεις στα Συνέδρια της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. ανεξαρτήτως μικροσυνδικαλιστικού συμφέροντος.

Υπήρχαν αλήθεια το 2007 οι Δομές που υπάρχουν σήμερα για την Προσχολική Αγωγή; Υπήρχε το 2007 το προσωπικό που υπάρχει σήμερα; Υπήρχε προσωπικό που εργάζεται σήμερα στους Παιδικούς Σταθμούς μέσω Ε.Σ.Π.Α. για 3, 4 και περισσότερα χρόνια και που την επόμενη μέρα θα βρεθούν στο δρόμο; Ή πρέπει να αφουγκραζόμαστε μονομερώς το εργασιακό μέλλον των Αναπληρωτών Νηπιαγωγών; Υπήρχε καθολική απαγόρευση προσλήψεων στο Δημόσιο;

Υπήρχε το 2007 το ασφυκτικό πλαίσιο των μνημονιακών πολιτικών που επιβάλει απολύσεις προσωπικού στο Δημόσιο και εκχώρηση βασικών αρμοδιοτήτων που ασκεί το κράτος στον ιδιωτικό τομέα με κλείσιμο ακόμη και Σχολείων και Νοσοκομείων; Αλήθεια υπήρχαν ακόμη και σε επιστημονικό επίπεδο σε σχέση και με την Προσχολική Αγωγή τα ίδια εκπαιδευτικά πρότυπα; Αμφισβητεί κανείς πως στο Ευρωπαϊκό χώρο σήμερα η Προσχολική Αγωγή αντιμετωπίζεται ενιαία στην κατεύθυνση της «καθολικότητας» και όχι της «υποχρεωτικότητας»;

Η δήλωση του ίδιου του Πρωθυπουργού κ. Αλέξη Τσίπρα για ελεύθερη βούληση των γονιών για την δομή που θα επιλέξουν να εντάξουν το παιδί τους ακόμη και υιοθετώντας την δίχρονη υποχρεωτική Προσχολική Αγωγή, αναγνωρίζοντας την συμβολή των Δημοτικών Παιδικών Σταθμών και των Παιδαγωγών Προσχολικής Αγωγής, είναι αυτή που «στοιχειώνει» τις πολιτικές επιλογές του κ. Γαβρόγλου και όχι ο αγώνας των εργαζομένων στην Τοπική Αυτοδιοίκηση και της Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. τον οποίο προσπαθούν να συκοφαντήσουν.

Στο ότι αύριο οι γονείς υποχρεωτικά χωρίς τις κατάλληλες υποδομές και με αμφισβητήσιμα στοιχεία, όπως ο ίδιος ο Υπουργός δήλωσε, δεν θα έχουν να αφήσουν τα παιδιά τους και μεθοδευμένα θα κατευθυνθούν προς τα ιδιωτικά Νηπιαγωγεία είναι το σημερινό διακύβευμα. Θα μαλώνουμε σήμερα για μια ακόμη φορά δήθεν για την Δωρεάν και Δημόσια Εκπαίδευση σπρώχνοντας τους γονείς στην

ιδιωτική εκπαίδευση «εξυπηρετώντας» με τον καλύτερο τρόπο τον κεντρικό μνημονιακό στόχο που δεν είναι άλλος από το να παραμείνουν σε Δημόσιο έλεγχο εκείνες μόνο οι αρμοδιότητες που δεν μπορεί να ασκήσει ο ιδιωτικός τομέας. Πολιτική που διαπνέει και την σημερινή κυβέρνηση στο πλαίσιο της πιστής εφαρμογής των μνημονίων που και η ίδια ψήφισε.

Δεν μας πτοεί ούτε η παραπληροφόρηση, ούτε η συκοφαντία που δημοσιογραφικά παπαγαλάκια αναπαράγουν. Μάθαμε στο πεζοδρόμιο και όχι στα υπουργικά γραφεία να δίνουμε τις μάχες μας. Η ωμή παραδοχή της κυβέρνησης πως δεν κληθήκαμε καν ως Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α. να συμμετάσχουμε στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής στην συζήτηση για το Νομοσχέδιο γιατί... ΔΕΝ ΜΑΣ ΚΑΛΕΣΕ ΚΑΝΕΝΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ, είναι καλύτερη απόδειξη του πως συνεχίζει να λειτουργεί το πολιτικό σύστημα. Δεν εξαρτιόμαστε από κόμματα, δεν κατευθυνόμαστε από αυτά... Η συνέχεια θα δοθεί στο δρόμο...

ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.